

یک سال با کووید: هر آنچه که می پنداشتیم ناروا بود

Year of COVID: Everything We Thought We Knew Was Wrong

Brenda Goodman, MA
March 11, 2021

نگاهی بیندازیم به راه های بسیاری که ویروس کرونا را دست کم گرفته شد و هزینه آن اشتباهات برایمان گران تمام شد.

در مارس ۲۰۲۰ گفته شد: نیازی به ترسیدن نیست، آنفولانزا بدتر است.

در مارس ۲۰۲۱: از آنفولانزا بدتر است.

آمریکا نقشه ای برای واکنش به همه گیری در دست داشت، که براساس آزموده های پیشین آنفولانزا طراحی شده بود.

افراد بسیار کمی در بخش سلامت اجتماعی انتظار داشتند که ویروس کرونا به مدت طولانی چنین تهدید آمیز بماند.

پروفسور مارک هایس استاد ژنتیک دانشگاه کارولینای شمالی در چپل هیل که کنش و واکنش میان میزبان و ویروس را بررسی می کند می گوید: "فکر می کنم ما خیلی روی آنفولانزا تمرکز کردیم. این تمرکز به دلیل پیشینه های پیشین ویروس آنفولانزا و توانایی آن در ایجاد همه گیری های مکرر بود. بنابراین، جامعه آمریکا از شیوه ی کارکرد آن غافلگیر شد.

یکی از مواردی که مهار آنفولانزا را بسیار سخت می کند این است که مبتلایان قبل از بروز علائم بیماری، شروع به انتشار ویروس می کنند. وقتی نمی دانید بیمار هستید، دوری کردن از مردم دشوار می شود.

در گذشته، بیماری هایی مثل سارس و مرس با منشأ ویروس کرونا، در عین شدت، قابل مدیریت و کنترل بودند.

دکتر مایکل اوسترهولم Michael Osterholm، مدیر مرکز تحقیق و ارائه راهبرد بیماری های واگیردار (CIDRAP) در دانشگاه مینسوتا گفت: "طبق آنچه ما در سایر عفونت های ناشی از ویروس کرونا مشاهده کرده بودیم، افراد تا روز ۵ یا ۶ بیماری خود بسیار عفونی نیستند و می توانید آنها را شناسایی، جداسازی، و انتقال ویروس کرونا از طریق سارس یا مرس را متوقف کنید."

اوسترهولم گفت: از همان اوایل فهمیده است که ویروس کرونای تازه با کمی پیشین همسانی ندارد.

وی می گوید: "برای من این لحظه به راستی یکی از لحظات شکستم بود. پس از گذشت دوره ۲۵ روزه، وقتی از منشأ بیماری مطمئن شدم، نظرم از: "در بدترین حالت شبیه آنفولانزا است" تغییر یافت به "خدای من، این یک گونه ی متفاوتی از ویروس کرونا است."

یک سال از زمانی که سازمان بهداشت جهانی اعلام کرد "ویروس تازه و سریع انتشار کرونا باعث همه گیری جهانی شده است"، می گذرد. تدریس آدهانوم گبرسیوس مدیرعامل این سازمان به خبرنگارانی که در سراسر دنیا گوش می دادند گفت: سازمان بهداشت جهانی این شیوع را ساعت به ساعت ارزیابی می کنیم. ما به شدت نگران سطح، شدت گسترش و میزان خطرناک بی تفاوتی مردم نسبت به آن هستیم."

وی بیان کرد "با بررسی های کارشناسان کووید-۱۹ را همه گیری جهانی ارزیابی کردیم. زنگ خطر را بلند و رسا به صدا در آورده ایم." تا آن زمان، کووید-۱۹ کمتر از ۲ ماه بود که به جهانیان معرفی شده بود. با اینکه وارد آمریکا شده بود، و رسیدنش را دیده بودند، ولی هنوز تأثیر کامل آن را در زندگی روزمره شهروندان احساس و درک نمی کردند.

آمریکایی ها با وحشت و آشفتگی ناظر دست و پنجه نرم کردن چین و دیگر کشورهای آسیایی با شیوع بیماری در ممالکشان بودند. ووهان، شهری که ویروس برای نخستین بار در آن ظاهر شد، تا ۱۱ مارچ، بیش از نیمی از مدت قرنطینه (۳ ماهه) خود را گذرانده بود.

مسافری قرنطینه شده در کشتی کروز پرنسس دایموند، آزاد شده بودند تا به خانه هایشان بازگردند. اروپا کانون همه گیری شد. ایتالیا قرنطینه را از ناحیه شمالی به کل کشور گسترش داد. تصاویر و روایت ها از بیمارستان های مملو از بیماران که به دلیل فقدان تجهیزات درمانی درحال مرگ بودند، برای جهان رسانه ای شد.

یک خانه ی سالمندان در کرکلند، ایالت واشنگتن، در قلب یک واگیری بزرگ کووید بود. آمریکا مسافرت از چین را ممنوع نمود و به زودی مسافرت از اروپا را ممنوع می کرد.

درست همان روزی که همه گیری جهانی اعلام شد، رئیس جمهور دونالد ترامپ از دفتر کاخ سفید خطاب به ملت گفت: "ویروس در برابر ما شانس نخواهد داشت." او اضافه کرد: "هیچ ملتی آماده گی و پایداری بیشتری نسبت به ایالات متحده ندارد." اما امروزه آمریکا پیشتاز جهان در تعداد موارد ابتلا و مرگ کووید-۱۹ است. چه شد که مشکل را چنین اشتباه درک شد؟

در آخر ماه فوریه او یک مقاله در مجله نیویورک تایمز منتشر کرد و این بحران را یک پاندمی خواند و هشدار داد که ویروس از راه هوا پخش می شود، موضعی که در آن زمان کاملاً مخالف باورها بود.

مارس ۲۰۲۰: پوشیدن ماسک ضروری نیست

مارس ۲۰۲۱: دو تا ماسک بپوشید

در ۹ مارس این براون خبرنگار فاکس نیوز، از نانسی مسونیه پزشک CDC درباره‌ی هراسی که در آمریکا شروع شده بود سوال کرد. او گفت به تازگی شخصی را دیده که ماسکی با دو محفظه قوطی شکل در دو طرفش، پوشیده بود، و از او پرسید: بهتر نیست به مردم آمریکا در مورد خطرات ناشی از ویروس کرونای تازه اطلاعات بیشتری دهیم؟.

مسونیه گفت با اینکه ماسک‌ها برای پرسنل بخش سلامت بسیار مهم است، "اما واقعا فکر نمیکنیم که الان زمان مناسبی برای آمریکایی‌ها باشد که در بیرون ماسک بزنند." سایر کارشناسان بهداشت عمومی نیز این نظرات را تکرار کردند.

در جلسه توجیهی کاپیتول هیل Capitol Hill به تاریخ ۱۱ مارس ۲۰۲۰، دکتر لیزا ماراگا کیس Lisa Martakis، مدیر ارشد پیشگیری عفونت در سازمان بهداشتی جانز هاپکینز به قانونگذاران گفت: "این زمانی است که من فکر می کنم مردم به پیام های زیادی نیاز دارند، زیرا تصاویر بسیاری از مردم سراسر جهان می بینیم که در محیط های عمومی از ماسک استفاده می کنند. دستور کارهای فعلی شایسته نیست و در واقع حتی ممکن است به محافظت در برابر ویروس کمک نکند." در بحبوحه تلاش برای جبران کمبود شدید تأمین نیروی درمانی، پیام رسانی درباره‌ی ماسک‌ها بی سامان شد.

در حقیقت، حتی در آن زمان، شرایط خوبی برای استفاده از ماسک های صورت به وجود آمده بود. بیشتر کشورهای آسیایی در حال استفاده از ماسک بودند.

جرمی هوارد، پژوهشگر در دانشگاه سن فرانسیسکو، به همراه یک تیم داوطلب، با پی گیری زیاد تلاش کردند با گردآوری همه داده ها، ارزش ماسک را به مقام های بهداشت همگانی و مردم بنمایانند.

ماراگا کیس با توجه به نظرهای پیشین خود، گفت: "روند کارهایی پایه بود و شامل همه می شود." ماراگا کیس می گوید که واکنش در برابر همه گیری بسیار گیج کننده و دشوار بود. ما تازه داشتیم درباره ویروس

جدید فرا می گرفتیم و همه به سختی تلاش می کردند بفهمند چگونه می توان آن را متوقف کرد. آنچه باعث ناراحتی و سخت تر شدن مسأله شد این بود که مردم هر پیچ و خم پژوهش ها را از نزدیک دنبال می کردند.

او می گوید، در علم و پزشکی، ما به نوعی با جذر و مد داده های علمی عادت کرده ایم و همچنان که همه می دانند همیشه خطی نیست، شما به نوعی با مثلث بندی در میان شواهد مختلف راه خود را پیدا می کنید.

او میگوید: "می دانید، تمام مردم آنچنان پیگیر علم بودند که تصور نمی کنم هرگز با این اندازه از توجه موşkافانه همگان به یافته های علمی روبرو بوده ایم."

اوسترهلیم می گوید پیام های جور و واجور همیشه باعث کاهش پشتیبانی عمومی از ایالات متحده می شود.

اوستر هم اظهار داشت: "این یک وضعیت به راستی اسفناک است زیرا ما پل های پشت سر کسانی که میخواهند بهداشت همگانی را سروسامان دهند، خراب کرده ایم."

مارس ۲۰۲۰: شکل بی نشانه این بیماری کمیاب است

مارس ۲۰۲۱: ۴۰٪ از موارد تازه بی نشانه اند

پس از آنکه دکتر ماریا ون کرخوو، رئیس واحد بیماری های بازپدید و بیماریهای مشترک انسان و دام سازمان بهداشت جهانی به خبرنگاران گفت، "بر اساس داده هایی که ما در اختیار داریم، به نظر می رسد که هنوز واگیری بیماری از فرد بدون نشانه به دیگری به ندرت روی می دهد." ولی در این باره یعنی بحث واگیری بیماری از بیماران بی نشانه در ماه ژوئن جنجال پیدا کرد.

روز بعد، برای توجیه حرف های خود گفت منظورش از بی نشانه، در باره کسی است که دچار عفونت COVID-19 می شود ولی هرگز نشانه ای بروز نمی دهد. وی گفت: اما ویروس می تواند پیش از پیدایش نشانه ها در بیمارانی که هنوز تظاهراتی ندارند ولی در آینده خواهند داشت، واگیر باشد.

در واقع، وی از رهنمودهای منتشر شده ی سازمان بهداشت جهانی پیروی می کرد.

گزارش وضعیت یکم فوریه ۲۰۲۰، سازمان بهداشت جهانی اعلام داشت: "عفونت بدون علائم ممکن است نادر باشد، و انتقال از فرد بدون علائم با ویروس های دیگر کرونا همانطور که در سندرم تنفسی

ویروس کرونا خاورمیانه مشاهده کرده ایم، بسیار نایاب است. بنابراین انتقال از موارد بدون علائم احتمالاً عامل اصلی انتقال نیست."

شواهد ناشی از شیوع در کشتی‌های تفریحی، پناهگاه‌های بی‌خانمانان و گروه‌های کر کلیسا چیز دیگری را نشان می‌داد.

در مقاله‌ای که سپتامبر ۲۰۱۰ در سالنامه‌ی پزشکی داخلی *Annals of Internal Medicine* منتشر شد، همه‌ی این مسائل به خوبی بازبینی شده و تخمین زده شده که ۴۰٪ تا ۴۵٪ عفونت‌های ویروس کرونا از افرادی که بدون علائم هستند، منتقل می‌شوند.

هایس می‌گوید: "من هرگز واگیری از افراد بی‌نشانه را پیش‌بینی نمی‌کردم." وی اظهار میکند ممکن است گروهی معتقد باشند این ویروس هم مثل خویشان قدیمی‌ترش است. "در مورد سارس-۱ افرادی که بیماری را انتقال دادند عموماً دارای علائم بودند."

هایس می‌گوید: "ما هنوز درک نسبتاً ضعیفی درباره چگونگی عملکرد گسترده سارس، از نشانه‌های غیر تنفسی که در بیماری‌های التهابی مشاهده می‌کنیم گرفته، تا اثرات بر قلب و عواقب عصب‌شناسی، داریم." "فکر می‌کنم مهم است که به خاطر بسپاریم، هرچند برای همه ما مدت زیادی به نظر می‌رسد، اما فقط یک سال با این شیوع زندگی کردیم. و بنابراین مدتی طول می‌کشد تا ما ساز و کارها و ویژگی‌های منحصر به فرد این ویروس را دسته‌بندی کنیم"، او می‌گوید. "این ویروس اسرار زیادی دارد که هنوز بسیاری از آنها را کشف نکردیم."

مارس ۲۰۲۰: فکر نمی‌کنیم این ویروس تهدیدی برای جوانان به حساب بیاید

مارس ۲۰۲۱: متأسفانه خیر می‌تواند برای جوانان تهدید باشد

ترامپ در سخنرانی خود به تاریخ ۱۱ مارس سال ۲۰۲۰ از دفتر کاخ سفید، بر لزوم اقدامات احتیاطی برای محافظت از آسیب‌پذیرترین افراد، از جمله مسن‌ترها و افرادی که دارای زمینه بیماری هستند و باعث افزایش خطر ابتلا به عفونت می‌شوند، تأکید کرد.

او گفت: "می‌توان انتظار داشت افراد سالم و جوان در صورت ابتلا به این ویروس، به طور کامل و سریع بهبود یابند."

این گفته با اتفاقاتی که دکتر کلیون گیلمن *Cleavon Gilman* هر روز در بخش اورژانس بیمارستانی که در نیویورک در آن کار می‌کرد، می‌دید، همخوانی نداشت.

گیلمن می‌گوید: "حتی در ماه مارس جوانانی را میدیدیم که به ویروس مبتلا شده و مجبور به لوله‌گذاری تنفسی و مرگ ناشی از آن می‌شدند."

گیلمن می‌گوید پسرعموی ۲۷ ساله‌اش که برای عضویت در لیگ فوتبال آمریکایی تلاش می‌کرد، یکی از همین افراد بود. او شروع به جمع‌آوری گزارش‌هایی از مرگ افراد جوان‌تر و نشر آنها در تویتر کرد تا سطح آگاهی جامعه را افزایش دهد.

او می‌گوید: "این ایده که افراد جوان‌تر تحت تأثیر قرار نمی‌گیرند، باعث شد ایالت‌هایی مانند فلوریدا و تگزاس اجباری برای پوشیدن ماسک نداشته باشند و مدارس را باز کنند، اکنون می‌دانیم که این نظریه درست نبود."

طبق گزارش *CDC* در طول تابستان، افراد زیر ۳۰ سال، ۲۰٪ از کل موارد کووید را در آمریکا تشکیل می‌دادند. هم اینک بیش از ۱۲,۰۰۰ آمریکایی زیر ۴۵ سال به دلیل کووید-۱۹ جان خود را از دست دادند.

گیلمن گفت: "می‌دانید پس از یک سال به گذشته نگاه می‌کنم، فکر می‌کنم داده‌های نادرست و اطلاعات گمراه‌کننده‌ها، از عوامل موثر در مرگ بیش از ۵۲۵,۰۰۰ آمریکایی بود."

مارس ۲۰۲۰: ما فکر نمی‌کنیم ویروس مدت زیادی در هوا بماند
مارس ۲۰۲۱: درجه دی‌اکسیدکربن محیط تان را اندازه‌گیری و هوا را تصفیه کنید چون این ویروس مطمئناً در هوا می‌ماند

در یک مقاله کوتاه علمی منتشر شده در مارس ۲۰۲۰ سازمان بهداشت جهانی تأکید داشت که شواهدی در دست نیست که نشان دهد این ویروس در هوا می‌ماند و مردم را مریض می‌کند. ولی آزمایش‌های بعدی خلاف این ادعا را نشان دادند، و دانشمندانی که به مطالعه آئروسول می‌پرداختند، متحیر ماندند.

پروفسور کیمبرلی پرتِر *Kimberly Prather*، استاد و شیمی‌دان جوئی موسسه اقیانوس‌شناسی اسکریپس *Scripps*، در نامه‌ای به نشریه ساینس تلاش کرد این ابهامات را برزاید. او نوشت: "شواهد انکار ناپذیری وجود دارد که نشان می‌دهد استنشاق... یکی از راه اصلی ابتلا به بیماری کووید ۲۰۱۹ (کووید-۱۹) است."

در ماه ژوئیه، بیش از ۲۰۰ دانشمند نامه‌ای سرگشاده به سازمان بهداشت جهانی امضا و مصرانه از این سازمان خواستند تا "پتانسیل انتقال از طریق هوا" را اعلام کند.

آنها گفتند: "ما در حال استفاده از اقدامات پیشگیرانه برای کاهش این مسیر انتقال از طریق هوا هستیم."

ایشان اظهار داشتند موضوع واگیری از راه هوا، لزوم تهیه مناسب محیط‌ها را، حیاتی کرده است.

در نتیجه، در ماه ژوئیه سازمان بهداشت جهانی دستور کار خود

را درباره انتقال ویروس کرونا مورد بازبینی قرار داد و گفت که ویروس می‌تواند در فضاهای داخلی، شلوغ و بدون تهویه کافی از جمله رستوران‌ها، سالن‌های بدنسازی، کلوپ‌های شبانه و عبادتگاه‌ها باقی بماند.

مردم خیلی زود دستگاه سنجش دی‌اکسید کربن خریدند تا اندازه‌گیری کنند فضای داخلی‌شان چقدر تهویه مناسبی دارد.

این تشخیص یک پیروزی بزرگ بود، ولی دانشمندان آئروسول می‌گویند هنوز به اندازه کافی کاری برای کاهش این راه انتقال انجام نداده‌اند.

بیشتر از یک سال بعد، مدارس و اماکن کاری هنوز از جداسازهای پلکسی‌گلاس (بین دانش آموزان) استفاده می‌کنند، اقدامی احتیاطی که دانشمندان آئروسول فکر می‌کنند برای جلوگیری از انتقال بسیار کم است، زیرا ذرات کوچک ویروس می‌توانند بر فراز و در پیرامون آنها شناور باشند.

در ماه فوریه ۲۰۲۱ آنها طی نامه‌ای از دفتر بایدن خواستار شدند تا "اقدامی سریع برای محافظت از قرار گرفتن در برابر این منبع انجام دهد." او خواستار استانداردهای استوارتری را برای محل‌های کار و استانداردهای تازه‌ای برای ماسک‌های صورت که کارایی مناسبی برای بازدارندگی از ذرات ریز ویروس داشته باشند.

نویسندگان نوشتند: "در حالی که در هفته‌های اخیر عفونت‌ها و مرگ و میرهای کووید-۱۹ رو به کاهش بوده است، اما در سطحی بالا باقی مانده و چنانچه اقدامات پیشگیرانه مؤثرتری به کار گرفته نشوند، انواع جدید ویروس احتمالاً باعث ایجاد انفجاری از عفونت‌های جدید خواهند شد."

نباید این ویروس را دست کم گرفت

چیزی که در ۱۱ مارس ۲۰۲۰ متوجه نشدیم این بود که فاجعه‌ای که در حال آشکار شدن داخل اروپا بود، از قبل اینجا هم بوده است.

ویروس قبلاً دانه‌ی خودش را در سراسر کشور پخش کرده بود. بعدها دانشمندان تخمین زدند این ۵۰۰ مورد ابتلا و ۱۹ کشته در ۳۴ ایالت که موقع پاندمی توسط مراکز کنترل و پیشگیری بیماریها (CDC) اعلام شده بود، تنها بخش کوچکی از شمار واقعی در این کشور بود.

پس از سال‌ها حساسیت در تامین بودجه سیستم بهداشت همگانی، ایالات متحده آمادگی کافی برای مقابله با فاجعه‌ای در این مقیاس را نداشت. اگرچه کارشناسان توافق کردند که بهترین روش برای جلوگیری از شیوع ویروس، آزمایش، ردیابی و جداسازی افراد آلوده است، ایالات متحده هیچ کدام از آنها را به طور موثر انجام نداد، بخشی به دلیل نداشتن اراده سیاسی، منابع کافی، و تا حدودی به این

دلیل که متخصصان بهداشت عمومی ویروس را دست کم گرفتند. معلوم شد بخش زیادی از راهنمایی‌هایی که سازمان بهداشت همگانی سال گذشته به مردم داده بود، نادرست بوده است.

دکتر اریک تپل Eric Topol، استاد پزشکی مولکولی در تحقیقات اسکریپس Scripps و سردبیر Medscape گفت: "اگر اطلاعات نادرست و دخالت‌های سیاسی بسیار زیاد را کنار بگذاریم، فاجعه واقعی نداشتن آزمایش کووید-۱۹ در ۲ ماه اول همه‌گیری ایالات متحده بود که باعث گسترش انتشار ویروس در سراسر کشور شد و ما از همان موقع هرگز نتوانستیم آن را مهار کنیم."

تپل گفت: "اشتباهی بزرگ بود، اشتباهی نابخودنی برای هزاران آمریکایی."

البته همه چیز هم آنچنان بد نبود. کشف واکسن‌ها، که با سرعت بی‌سابقه‌ای اتفاق افتاد، یک دستاورد خیره‌کننده بود.

هایس می‌گوید: "می‌دانید، این حیرت‌آور و گواهی بر شایستگی جامعه علمی، جامعه پزشکی، جامعه قانونگذاری و صنعت داروسازی است؛ این واقعیت را که همگی توانستند این کار بودند با چنین زمانبندی سریعی و بدون به خطر انداختن ایمنی جامعه انجام دهند، یک سورپرایز بسیار خوشحال‌کننده بود."

اکنون همه امیدوارند که بتوانیم به موقع واکسن‌ها را پخش کنیم.

اوسترهم می‌گوید: "فکر می‌کنم این یک یادآوری است که باید با تواضع زیادی در مقابل این ویروس‌ها رفتار کنیم. ما باید، باید، متواضع باشیم."

برخی از کارشناسان نگران هستند که ما اکنون هزینه این اقدامات نادرست را پرداخت خواهیم کرد.

با مشاهده ظهور گونه‌های تازه ویروس کرونا، اوسترهم می‌گوید اکنون دریافته که با کووید در یک بازی کاملاً جدید هستیم.

اوسترهم گفت: "درباره این ویروس‌ها بی‌پرده با مردم صحبت می‌کنم. همچنان که می‌دانید، امروز من کمتر از شش ماه پیش در باره این ویروس‌ها اطلاعات دارم. به نظرم این نوع ذهن باز همان چیزی است که برای عبور از این بحران و ارائه چشم‌اندازی از آینده و آنچه باید برایش برنامه‌ریزی کنیم، کمکمان می‌کند."

https://www.medscape.com/viewarticle/947316?src=WNL_mdpls_210316_mscpedit_aimm&uac=2152AK&spon=38&impID=3252948&faf=#1vp_2